

תת"ע 3561/12-17 - מדינת ישראל נגד עילי שחר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3561-12-17 מדינת ישראל נ' עילי שחר

לפני כבוד השופט דן סעדון	
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים:	עילי שחר
	ע"י עו"ד ערד

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם ("המבקש") לדיון.

למבקש נרשמה הזמנה לדיון שעניינה אי ציות להוראות שוטר. המבקש לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו ועל כן נשפט בהיעדרו. שבוע ימים לאחר מתן פסק הדין פנה המבקש לראשונה לבית המשפט וטען כי במועד הדיון לא חש בטוב. בקשתו נדחתה על הסף ללא צורך בתגובה הואיל ולא צורף לה כל אישור רפואי המעיד על מצבו הבריאותי של המבקש ביום הדיון.

המבקש לא נואש. הוא שכר שירותי עו"ד ובאמצעותו הגיש בקשה מפורטת בה הוא טוען כי הייתה הצדקה לאי התייצבותו לדיון וכי דחיית בקשתו תגרום לו עיוות דין. אשר לסיבת אי ההתייצבות נאמר כי המבקש לא חש בטוב במועד הדיון. לביסוס טענה זו הובא אישור רפואי שהופק לאחר מועד הדיון ובו נאמר רק כי "לדבריו (של המבקש - ד.ס.) לא הרגיש טוב ב-14 לדצמבר". אשר לעיוות הדין ציין המבקש כי החנה את רכבו במקום מסוים על מנת לרכוש מזון כאשר לפתע החלו שוטרים לרשום לו דוח חנייה. המבקש טוען כי ביקש שלא ירשם לו דוח ומסר לשוטרים ת"ז ונקרא שוב למסעדה על מנת לשלם על המזון ולקבלו וכאשר יצא הודיע לו השוטר כי הוא מוסר לו הזמנה לבימ"ש בגין עבירה של אי ציות להוראות שוטר כיוון שלא הזיז את רכבו. לטענת המבקש, לא הזיז את רכבו שכן לא התבקש לכך ואילו היה מתבקש - היה מזיז את הרכב.

התביעה מתנגדת לבקשה. לדבריה, האישור הרפואי איננו מלמד דבר וחצי דבר שכן הוא מבטא תלונה שהמבקש יזם ונרשמה על ידי הרופא כך שאין באישור כדי ללמד על מניעה רפואית להתייצב לדיון.

דיון והכרעה

שני טעמים עשויים להצדיק ביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות המבקש. הראשון הוא הצגת סיבה סבירה לאי התייצבות המבקש לדיון והשני, הנחת תשתית לחשש כי דחיית הבקשה תגרום למבקש עיוות דין. המבקש אינו עומד בתנאי הראשון. טענתו כי לא חש טוב אינה מגובה באישור רפואי התומך בה. האישור הרפואי מציין כי המבקש הלן כי לא חש בטוב אך הוא אינו נוקט עמדה מקצועית - רפואית ביחס לתלונה זו. מכאן שאין לאישור זה כל ערך לצורך הבקשה ולא ניתן לקבוע כי הוצגה סיבה סבירה לאי התייצבות המבקש לדיון.

הטעם השני עניינו עיוות דין שייגרם למבקש אם תידחה בקשתו. גרסת המבקש לפיה נרשם לו דוח שעניינו אי ציות להוראות שוטר למרות שלא ניתנה לו כל "הוראה" על ידי שוטר מעוררת תמיהה ואך מובן הוא כי לא ניתן לקבוע מסמרות בעניין בשלב זה. על כן, מכיוון שהעונש שהושת על המבקש איננו קל, אני סבור כי ראוי שלמבקש יהיה יומו בבית המשפט על מנת שינסה להוכיח חפותו. פסק הדין בטל.

אני קובע את התיק להקראה נוספת ליום 17.4.18 שעה 08.30.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.